

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายประเภทการสำรวจ เพื่อศึกษา ปัญหาหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่า และนิสิตหอพักปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนของวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยประชากรย่อย 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้บริหาร คือ คณะกรรมการดำเนินงานหอพักและคณาจารย์ที่ทำหน้าที่ ผู้ช่วยอนุสาคในหอพัก ซึ่งดำรงตำแหน่ง หรือทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านหอพักนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2526 ถึงปีการศึกษา 2528 มีจำนวน ทั้งสิ้น 31 คน แต่กำลังอยู่ในระหว่างลาศึกษาต่อต่างประเทศ 2 คน จึงเหลือผู้ที่ สามารถส่งแบบสำรวจไปให้ได้เพียง 29 คน
2. นิสิตหอพักเก่า คือ นิสิตหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2526 และปีการศึกษา 2527 มีจำนวนทั้งสิ้น 313 คน แต่กำลังศึกษา ต่อต่างประเทศ 5 คน ย้ายที่อยู่และไม่ทราบที่อยู่ใหม่ ซึ่งติดต่อไม่ได้อีก 7 คน จึงเหลือ จำนวนผู้ที่ส่งแบบสำรวจไปให้ เพียง 301 คน
3. นิสิตหอพักปัจจุบัน คือ นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในภาคปลายปีการศึกษา 2528 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,100 คน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสำรวจไปให้ผู้ที่สามารถติดต่อได้ทุกคน ในทั้ง 3 ประชากรย่อย มีจำนวนทั้งสิ้น 1,430 คน และมีผู้ที่ตอบแบบสำรวจกลับคืนมา 1,185 คน ซึ่งในจำนวนนี้ มีผู้ที่ตอบแบบสำรวจมาอย่างสมบูรณ์ 1,138 คน ดังนั้น จึงถือว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพัก-

ปัจจุบันที่ตอบแบบสำรวจกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์ มีจำนวนทั้งสิ้น 1,138 คน ยังมีรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างประชากรที่แจกแบบสำรวจไป และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามประเภทของตัวอย่างประชากร

ประเภทของตัวอย่างประชากร	จำนวนตัวอย่างประชากรที่แจกแบบสำรวจไป	จำนวนผู้ที่ส่งแบบสำรวจคืน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	ร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหาร	29	29	28	96.55
นิสิตหอพักเก่า	301	222	217	72.09
นิสิตหอพักปัจจุบัน	1,100	934	893	81.18
รวม	1,430	1,185	1,138	79.58

จากตารางที่ 1 แสดงว่า จำนวนตัวอย่างประชากรที่แจกแบบสำรวจไป 1,430 คน มีผู้ตอบแบบสำรวจคืนมา 1,185 คน ในจำนวนนี้ ผู้ที่ตอบแบบสำรวจอย่างสมบูรณ์มี 1,138 คน ดังนั้น ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 1,138 คน คิดเป็นร้อยละ 79.58 ของตัวอย่างประชากรที่ส่งแบบสำรวจไป เมื่อพิจารณาร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภท พบว่า กลุ่มที่ตอบแบบสำรวจกลับคืนมามากที่สุด คือ กลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 97 รองลงมาคือ นิสิตหอพักปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 81 ส่วนนิสิตหอพักเก่าตอบแบบสำรวจที่สมบูรณ์กลับคืนมา คิดเป็นร้อยละ 72 ซึ่งเป็นค่าต่ำสุด

ลักษณะการกระจายของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพ เพศ ภูมิลำเนาเดิม ประสบการณ์การอยู่หอพัก และประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับหอพักนิสิต ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกระจายของค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร จำแนกตาม
สถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	18	64.29
หญิง	10	35.71
ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	8	28.57
ต่างจังหวัด	20	71.43
ประสบการณ์การอยู่หอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		
ไม่เคยอยู่	5	17.86
เคยอยู่	23	82.14
ระยะเวลาที่เคยอยู่		
1 - 5 ปี	19	67.86
6 - 10 ปี	2	7.14
16 ปี	1	3.57
23 ปี	1	3.57
ประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		
1 - 5 ปี	20	71.43
6 - 10 ปี	2	7.14
12 - 16 ปี	3	10.71
23 ปี	2	7.14
27 ปี	1	3.57

จากตารางที่ 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารซึ่งมีจำนวน 28 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เป็นผู้ที่เคยอยู่ในหอพักนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วง 1-5 ปี และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับหอพักนิสิตในช่วง 1-5 ปี โดยมีพิสัยตั้งแต่ 1 ปี ถึง 27 ปี

ส่วนลักษณะการกระจายของกลุ่มตัวอย่างนิสิตหอพักเก่า และนิสิตหอพักปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพ เพศ คณะวิชาที่ศึกษาและระยะเวลาที่เคยอยู่ในหอพักนิสิต ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การกระจายของค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนิสิตหอพักเก่า และนิสิตหอพัก
ปัจจุบัน จำแนกตามเพศ และคณะที่ศึกษา

คณะ	ประเภทของ กลุ่มตัวอย่าง		นิสิตหอพักเก่า						นิสิตหอพักปัจจุบัน					
			ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	30	51.7	28	48.3	58	26.7	66	42.0	91	58.0	157	17.6		
นิเทศศาสตร์	3	20.0	12	80.0	15	6.9	14	46.7	16	53.3	30	3.4		
อักษรศาสตร์	-	-	9	100.0	9	4.1	5	10.9	41	89.1	46	5.2		
นิติศาสตร์	7	41.2	10	58.8	17	7.8	32	55.2	26	44.8	58	6.5		
รัฐศาสตร์	11	47.8	12	55.2	23	10.6	31	41.3	44	58.7	75	8.4		
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	7	46.7	8	53.3	15	6.9	17	29.3	41	70.7	58	6.5		
เศรษฐศาสตร์	6	46.2	7	53.8	13	6.0	9	47.4	10	52.6	19	2.1		
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3	100.0	-	-	3	1.4	15	83.3	3	16.7	18	2.0		
วิทยาศาสตร์	3	17.6	14	82.4	17	7.8	43	44.8	53	55.2	96	10.8		
วิศวกรรมศาสตร์	22	100.0	-	-	22	10.1	38	38.4	61	61.6	99	11.1		
เกษตรศาสตร์	2	28.6	5	71.4	7	3.2	59	92.2	5	7.8	64	7.2		
ทันตแพทยศาสตร์	1	100.0	-	-	1	0.5	11	40.7	16	59.3	27	3.0		
สัตวแพทยศาสตร์	-	-	3	100.0	3	1.4	37	90.2	4	9.8	41	4.6		
แพทยศาสตร์	13	92.9	1	7.1	14	6.5	44	53.7	38	46.3	82	9.2		
ศิลปศาสตร์	-	-	-	-	-	-	12	52.2	11	47.8	23	2.6		
รวม	108	49.8	109	50.2	217	100.0	433	48.5	460	51.5	923	100.0		

ค่าร้อยละจากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตหอพักเก่าเพศชายและ
เพศหญิงมีปริมาณใกล้เคียงกันมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษามาจากคณะครุศาสตร์
คิดเป็นร้อยละ 27 รองลงมาคือ คณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็น
ร้อยละ 11 และ 10 ตามลำดับ และที่น้อยที่สุด คือ คณะทันตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 0.5
สำหรับคณะศิลปกรรมศาสตร์ ไม่มีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะนี้เลย ส่วนกลุ่ม
ตัวอย่างนิสิตหอพักปัจจุบันเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์
คิดเป็นร้อยละ 18 รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ คิดเป็น
ร้อยละ 11 และคณะที่มีตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยน้อยที่สุดคือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4 การกระจายของคาร์ยยะของกลุ่มตัวอย่างนิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน จำแนกตามเพศ และระยะเวลาที่อยู่ในหอพัก (ภาคการศึกษา นับรวมภาคฤดูร้อนด้วย)

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาที่อยู่ในหอพัก	นิสิตหอพักเก่า						นิสิตหอพักปัจจุบัน					
	ชาย		หญิง		รวม		ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 ภาคการศึกษา	1	2.5	3	2.8	4	1.8	133	30.7	129	28.0	262	29.3
3 - 4 ภาคการศึกษา	6	5.6	15	13.8	21	9.7	104	24.0	114	24.8	218	24.4
5 - 6 ภาคการศึกษา	11	10.2	14	12.8	25	11.5	78	18.0	115	25.0	193	21.6
7 - 8 ภาคการศึกษา	40	37.0	40	36.7	80	36.9	72	16.6	69	15.0	141	15.8
มากกว่า 8 ภาคการศึกษา	50	46.3	37	33.9	87	40.1	46	10.6	33	7.2	79	8.8
รวม	108	49.8	109	50.2	217	100.0	433	48.5	460	51.5	893	100.0

คาร์ยยะจากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตหอพักเก่าเพศชาย ส่วนใหญ่เคยอยู่ในหอพักนิตินามากกว่า 8 ภาคการศึกษา คือ คิดเป็นร้อยละ 46 ส่วนเพศหญิงส่วนใหญ่เคยอยู่ในหอพักนิตินในช่วง 7-8 ภาคการศึกษา คือคิดเป็นร้อยละ 37 แต่โดยส่วนรวม นิสิตหอพักเก่าส่วนใหญ่เคยอยู่ในหอพักนิติน ตั้งแต่ 7 ภาคการศึกษาขึ้นไป คือ เคยอยู่ในช่วง 7-8 ภาคการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37 และเคยอยู่มากกว่า 8 ภาคการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนกลุ่มตัวอย่างนิสิตหอพักปัจจุบันโดยส่วนรวมเป็นนิตินที่พักอยู่ในหอพักนิตินในช่วง 1-2 ภาคการศึกษามากที่สุด คือ คิดเป็นร้อยละ 29 และนิตินที่พักอยู่ในหอพักนิตินมากกว่า 8 ภาคการศึกษามีน้อยที่สุด คือ คิดเป็นร้อยละ 9

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสำรวจกลับคืนมา โดยเฉพาะกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งมีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 96.55 ของประชากรซึ่งนับว่ามีจำนวนใกล้เคียงกับประชากรมากที่สุด ส่วนกลุ่มนิตินเก่า และกลุ่มนิตินปัจจุบัน ซึ่งมีจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 72.09 และร้อยละ 81.18 ของประชากร ซึ่งนับว่ามีจำนวนมาก และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีความกระจุกกระจายตามที่ควรจะเป็น เช่น กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มี

สัปดาห์ ๗ กัน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ซึ่งตรงตามสภาพความเป็นจริง จึงทำให้มั่นใจได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสำรวจปัญหาของหอพักนิสิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นส่วนที่สอบถามสภาพของผู้ตอบ ประกอบด้วยข้อกระทงประเภทเลือกตอบ และเติมความ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจสภาพจริง และสภาพที่ควรจะเป็นของการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วยข้อกระทงลักษณะมาตราประมาณค่า 6 ระดับ ซึ่งเป็นแบบสองขั้ว (Bipolar Form) ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งสิ้น 67 ข้อ จำแนกออกเป็น 6 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีจำนวนข้อกระทงไม่เท่ากัน ดังนี้

1. ด้านการบริหารหอพัก	จำนวน 10	ข้อ
2. ด้านอาคารสถานที่	จำนวน 13	ข้อ
3. ด้านบริการและสวัสดิการ	จำนวน 14	ข้อ
4. ด้านกิจกรรม	จำนวน 10	ข้อ
5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต	จำนวน 11	ข้อ
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต	จำนวน 9	ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสำรวจปริมาณ หรือระดับความรู้สึกที่ตระหนักถึงความสำคัญของตัวประกอบหรือเรื่องราวในข้อความนั้น ประกอบด้วยข้อกระทงลักษณะมาตราประมาณค่า 8 ระดับ

ตอนที่ 4 เป็นส่วนที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วยข้อกระทงลักษณะมาตราประมาณค่า เติมความ และเป็นคำถามปลายเปิด

สำหรับแบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดหอพัก การศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการค่านหอพักของสถานศึกษา

2.ศึกษานำร่องโดยขออนุญาตอนุสาสก์หอพักนิสิตชายและอนุสาสก์หอพักนิสิตหญิง เข้าไปศึกษาและสังเกตสภาพต่าง ๆ ของหอพัก ความเป็นอยู่ของนิสิต ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้พูดคุยกับนิสิตหอพัก และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของหอพักนิสิต นับเป็นระยะเวลาประมาณ 4 เดือน ก่อนที่จะมีการสร้างแบบสำรวจ นอกจากนี้ยังได้ขอเอกสาร และข้อมูลบางส่วนจากสำนักงานหอพักนิสิตชายและหอพักนิสิตหญิง

3. การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ โดยสัมภาษณ์อาจารย์ที่พักอยู่ในหอพักนิสิต กลุ่มนิสิตเก่าที่เคยพักอยู่ในหอพักนิสิต จำนวนกลุ่มละ 5 คน และกลุ่มนิสิตปัจจุบันอีก 10 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 5 คน การสัมภาษณ์ได้ใช้แบบสัมภาษณ์ ตามแนวแบบสัมภาษณ์ของแคนทริล (Cantril : อ้างถึงใน ประสงค์ จันทองจีน 2521 : 9) ซึ่งเป็นการใช้บันได 10 ขั้น ประกอบด้วยคำถาม โดยที่บันไดขั้นที่ 10 แทนความรู้สึก หรือความคิดเห็นว่าดีที่สุด หรือพอใจมากที่สุด และบันไดขั้นที่ 0 แทนความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่ไม่ค่อยอย่างยิ่ง ไม่พอใจมากที่สุด การสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพทั่ว ๆ ไป ของการจัดหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกเป็น 6 หัวข้อ ได้แก่ การบริหารหอพัก อาคารสถานที่ การจัดบริการและสวัสดิการ กิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต ในการสัมภาษณ์ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ ประเมินความรู้สึกหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับแต่ละหัวข้อลงบนบันได 10 ขั้น พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค) จากนั้นผู้วิจัยจึงรวบรวมความคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลประกอบการประเมินของแต่ละหัวข้อ

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 มาสร้างแบบสำรวจปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งเป็น ส่วนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพจริง และสภาพที่ควรจะเป็นของการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วยข้อกระทง

ลักษณะมาตรฐานประมาณค่า 6 ระดับ ซึ่งเป็นแบบสองขั้ว ประกอบด้วย ข้อกระทงทั้งสิ้น 57 ข้อ จำแนกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านบริหาร 9 ข้อ อาคารสถานที่ 9 ข้อ บริการ และสวัสดิการ 12 ข้อ กิจกรรม 9 ข้อ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต 10 ข้อ และความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิต 8 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นแบบสำรวจปริมาณหรือระดับความรู้สึกที่ตระหนักถึงความสำคัญของตัวประกอบ หรือเรื่องราวในข้อความนั้น จำนวน 6 ตัวประกอบ ข้อกระทงลักษณะมาตรฐานประมาณค่า 8 ระดับ และในส่วนที่ 3 เป็นการให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหอพักนิสิต ประกอบด้วย ข้อกระทงลักษณะมาตรฐานประมาณค่า เติมความและเป็นคำถามปลายเปิด

5. ตรวจสอบแบบสำรวจโดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยนพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขทาง ด้านเนื้อหาภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจน เป็นที่เข้าใจตรงกัน แล้วจึงนำแบบสำรวจ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการจัดหอพักนิสิต และนักวิชาการทางด้านอุดมศึกษา จำนวน 9 ท่าน (ดังมีรายนามปรากฏในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาคุณค่าข้อกระทง ประกอบข้อความ พร้อมทั้งวิจารณ์และเสนอแนะ ปรากฏว่าในส่วนแรกมีข้อกระทงบางข้อ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้เพิ่มขึ้นมา ซึ่งได้แก่ การจัดนิสิตเข้าห้องพัก ความสะอาดของ ห้องน้ำ ห้องสุขาภายในหอพัก ความสะอาดของโรงอาหารในหอพัก ความสะอาดและ ความเป็นระเบียบของบริเวณรอบ ๆ หอพัก การจัดบริการค่านอุปกรณที่หา ความคิด ริเริ่มในการจัดกิจกรรมที่มีประโยชน์ของนิสิต การร่วมกันจัดกิจกรรมบริการและพัฒนา สังคมของอาจารย์และนิสิต การร่วมกันจัดกิจกรรมบริการและพัฒนาสังคมของนิสิต และมีข้อกระทงบางข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะให้ปรับปรุงเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ได้แก่

ข้อความ	รายการเสนอแนะให้แก้ไข
1. การแต่งตั้งอนุสาสกรประจำหอพัก เหมาะสม..... ไม่เหมาะสม	การแต่งตั้งอนุสาสกร (ปัจจุบัน มหาวิทยาลัย แต่งตั้งอนุสาสกร โดย คำเสนอขอของรองอธิการบดีฝ่าย กิจกรรมนิสิต)

ข้อความ	รายการเสนอแนะให้แก้ไข
2. คำขรมนิยมหอพักนิสิต เหมาะสม.... ไม่เหมาะสม	แก้คำคุณศัพท์ เป็น พง ถูก
3. ที่ตั้งและขนาดของห้องสมุดภายในหอพัก	แยกเป็น 2 ข้อ คือ 1. ที่ตั้งของห้องสมุดภายในหอพัก 2. ขนาดของห้องสมุดภายในหอพัก
4. การซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ ภายในหอพักที่ชำรุด ทันทวงที่.....ไม่ทันการ	แก้คำคุณศัพท์ เป็น รวดเร็ว.....ล่าช้า
5. กิจกรรมที่จัดขึ้นในหอพักเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า.....ไม่มีคุณค่า	แก้คำคุณศัพท์ เป็น มีประโยชน์.....ไม่มีประโยชน์

หลังจากนั้นผู้วิจัย ได้นำข้อกระทงที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมเรียบร้อยแล้วมาสร้างเป็นแบบสำรวจ

6. ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัยของแบบสำรวจอีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปทดลองใช้กับนิสิตหอพักมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และเพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ปรากฏว่า ไม่มีข้อกระทงใดที่ได้รับการเสนอแนะให้แก้ไข

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสำรวจไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งจากการนำคำตอบในแต่ละตอนของแบบสำรวจที่สมบูรณ์ทั้งหมด 1,138 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม มาคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส ที เอส เอส เอ็กซ์ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แบบอัลฟา (Cronbach 1970 : 160) รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสำรวจปัญหาของหอพักนิสิต คำนสภาพจริง
สภาพที่ควรจะเป็นของการจัดหอพักนิสิต และเกี่ยวกับระดับความสำคัญของ
ตัวประกอบ จำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง		
	ค่านสภาพ จริง	ค่านสภาพ ที่ควรจะเป็น	ระดับความสำคัญ ของ ตัวประกอบ
ผู้บริหาร จำนวน 28 คน	0.94	0.97	0.70
นิสิตหอพักเก่า จำนวน 217 คน	0.95	0.97	0.82
นิสิตหอพักปัจจุบัน จำนวน 893 คน	0.95	0.97	0.84

จากการที่ค่าความเที่ยงของข้อมูลจากแบบสำรวจของทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง
ค่านสภาพจริงโดยเฉลี่ยมีค่า 0.95 และค่านสภาพที่ควรจะเป็นมีค่า 0.97 แสดงว่า
แบบสำรวจนี้มีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความคงที่ ในการ
ตอบข้อกระทงทุก ๆ ข้อในแต่ละค่าน และความเที่ยงของแบบสำรวจนี้เป็นอิสระจาก
ประเภทของกลุ่มตัวอย่างด้วย

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดหอพัก
การศึกษาสภาพปัญหาของหอพักของสถานศึกษา และจากการเข้าไปศึกษาและสังเกต
สภาพของหอพัก ความเป็นอยู่ของนิสิต ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพัก
การได้สัมภาษณ์อาจารย์ นิสิตที่อยู่ในหอพักและนิสิตหอพักเก่า ทำให้สามารถรวบรวม
ข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสำรวจปัญหาของหอพัก และจากการที่ได้ผ่านการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
ทำให้ได้แบบสำรวจที่ครอบคลุม นอกจากนี้ ผลจากการทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความ
เป็นปรนัยของแบบสำรวจ และจากค่าความเที่ยงที่สูงของแบบสำรวจ ทำให้ผู้วิจัย
มั่นใจว่า แบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มผู้บริหาร

1. คัดลอกรายชื่อ คณะกรรมการดำเนินงานหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2528 จากกองกิจการนิสิต และรายชื่อคณาจารย์ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยอนุสาศก์ในหอพักนิสิต ในปี พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2528 จากสำนักงานหอพักนิสิต ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน แต่ได้ลาไปศึกษาต่อต่างประเทศ 2 คน จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างที่ส่งแบบสำรวจไปให้เพียง 29 คน

2. ผู้วิจัยทำหนังสือ ขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจเพื่อทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงคณะกรรมการดำเนินงานหอพักนิสิต และอาจารย์ที่อยู่ในหอพักนิสิต

3. ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยเริ่มทำการแจกแบบสำรวจ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2529 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจนถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2529 จึงได้รับแบบสำรวจครบทั้ง 29 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นแบบสำรวจที่สมบูรณ์ร้อยละ 96.56

กลุ่มนิสิตหอพักเก่า

1. ขออนุญาตอนุสาศก์หอพักนิสิตชายและหญิง เพื่อขอคัดลอกรายชื่อและที่อยู่ของนิสิตเก่าที่เคยอยู่ในหอพัก และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2526 และปีการศึกษา 2527 จากสำนักงานหอพักนิสิตชาย และหญิง

2. ตรวจสอบรายชื่อ และที่อยู่ที่คัดลอกมากับรายชื่อ และที่อยู่ในอนุสรณ์-ชิมะโค้ง และอนุสรณ์จามจุรี ปี พ.ศ. 2526 และ 2527 เพื่อให้ได้ที่อยู่ปัจจุบันที่สุด

3. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจไปให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยได้แนบหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสำรวจจากอนุสาศก์หอพักนิสิตชายและหญิง และแนบจดหมาย

ส่วนตัวที่แจ้งจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย พร้อมทั้งปิดแสตมป์ และ
 จาหน้าของถึงผู้วิจัยไว้ เพื่อความสะดวกในการส่งกลับคืน นอกจากนี้ยังได้แนบ
 กระดาษกั้นหนังสือ (ดังตัวอย่างในภาคผนวก ง) เพื่อแสดงความขอบคุณในความ
 ร่วมมือครั้งนี้

4. รอบแรก ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 313 ฉบับ
 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2529 รอจนถึงวันที่ 20 มีนาคม 2529 ได้รับแบบสำรวจคืน
 35 ฉบับ เป็นแบบสำรวจที่ยังไม่ได้ตอบ 5 ฉบับ คือ 2 ฉบับเป็นแบบสำรวจที่ไม่สามารถ
 ส่งถึงมือผู้รับได้ เนื่องจากนิสิตย้ายที่อยู่ และอีก 3 ฉบับ ทางบ้านของนิสิตส่งคืนมา
 พร้อมทั้งแจ้งมาให้ทราบว่า นิสิตไปศึกษาต่อต่างประเทศ ดังนั้นจึงได้รับแบบสำรวจที่
 ใช้ได้เพียง 30 ฉบับ

5. รอบที่สอง เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2529 ผู้วิจัยได้ส่งจดหมาย พร้อมทั้ง
 แนบไปรษณียบัตร ซึ่งจาหน้าถึงผู้วิจัยไปยังนิสิตเก่าที่ยังไม่ตอบแบบสำรวจคืน จำนวน
 278 คน ซึ่งในจดหมายได้ชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย และได้
 ขอความร่วมมือจากนิสิตที่ได้รับแบบสำรวจแล้วให้รีบตอบและส่งคืนผู้วิจัยด้วย ส่วนนิสิตที่ย้าย
 ที่อยู่ หรือไปทำงานที่อื่น ซึ่งยังไม่ได้รับแบบสำรวจ ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาจากทางบ้านของ
 นิสิตให้แจ้งที่อยู่ปัจจุบัน หรือที่ทำงานของนิสิตที่ผู้วิจัยสามารถจะติดต่อกันได้โดยตรง โดย
 เขียนลงในไปรษณียบัตรที่แนบไป และส่งคืนผู้วิจัยโดยเร็ว เพื่อผู้วิจัยจะได้ส่งแบบ
 สำรวจไปให้อีกครั้งหนึ่ง

6. รอบที่สาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจไปให้นิสิตอีกครั้งหนึ่ง ตามที่อยู่ หรือที่
 ทำงาน ที่นิสิตหรือทางบ้านของนิสิตแจ้งมาให้ทราบ และกำหนดให้ส่งแบบสำรวจคืน
 ภายใน 15 วัน หลังจากวันที่ส่งไปในรอบนี้ จนถึงวันที่ 15 เมษายน มีไปรษณียบัตร
 ส่งกลับคืนมา 189 ฉบับ ที่แจ้งที่อยู่ หรือที่ทำงานของนิสิตมาให้ทราบ 187 ฉบับ และ
 2 ฉบับ ทางบ้านของนิสิตแจ้งมาให้ทราบว่านิสิตไปศึกษาต่อต่างประเทศ และยังมี
 จดหมายส่งคืนมาอีก 4 ฉบับ ที่ไม่สามารถส่งถึงมือผู้รับได้ เนื่องจากผู้รับย้ายที่อยู่

7. รอบที่สี่ หลังจากส่งแบบสำรวจไปแล้ว 15 วัน นิสิตคนใดที่ยังไม่ส่งแบบสำรวจคืน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทวงถามท่านเองเกี่ยวกับรอบที่สอง อีกครั้งหนึ่ง ส่วนนิสิตที่แจ้งเบอร์โทรศัพท์มาให้ทราบก็ได้ทวงถามแบบสำรวจทางโทรศัพท์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เขียนจดหมายส่วนตัว และโทรศัพท์ติดต่อกับนิสิตเก่าบางคนที่ยังไม่ส่งแบบสำรวจกลับมา พร้อมทั้งแจ้งความจำนงว่ายินดีจะให้ความร่วมมือ และช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้สอบถามที่อยู่ หรือที่ทำงานของนิสิตหอพักเก่าที่ยังไม่ส่งแบบสำรวจคืน

8. รอบที่ห้า ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจไปให้ผู้ที่ไม่แจ้งมาให้ทราบว่ายังไม่ได้รับแบบสำรวจหรือแบบสำรวจสูญหายไป นอกจากนี้ยังได้ส่งแบบสำรวจไปให้นิสิตเก่าบางคนที่ไม่เคยติดต่อกันเลยโดยส่งตามที่อยู่ใหม่ หรือที่ทำงาน ซึ่งนิสิตหอพักบางคนแจ้งมาให้ทราบ

9. รอบที่หก เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน ผู้วิจัยได้ทวงถามแบบสำรวจโดยเขียนจดหมายทวงเป็นไปรษณียบัตรถึงผู้ที่ยังไม่ส่งแบบสำรวจคืน สำหรับผู้ที่สามารถติดต่อกทางโทรศัพท์ได้ ก็ใช้วิธีทวงถามทางโทรศัพท์ โดยได้ขอความกรุณาให้รีบตอบแบบสำรวจและส่งคืนผู้วิจัยโดยเร็วซึ่งกำหนดให้ส่งแบบสำรวจคืนภายในวันที่ 2 กรกฎาคม 2529

10. รอบที่เจ็ด มีนิสิตเก่าอีกจำนวนหนึ่งประมาณ 12 คน ได้มีจดหมายแจ้งมาให้ทราบว่า ยินดีให้ความร่วมมือ แต่เนื่องจากแบบสำรวจสูญหายไป จึงขอให้จัดส่งไปให้ใหม่อีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสำรวจไปให้นิสิตกลุ่มนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2529 ซึ่งแบบสำรวจที่ส่งไปครั้งนี้ได้ลงทะเบียนและแนบจดหมายส่วนตัว ขอความกรุณาให้ผู้ตอบรีบตอบแบบสำรวจ และส่งคืนผู้วิจัยโดยเร็ว ผู้วิจัยได้รอแบบสำรวจกลับคืนมาจนถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2529

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนิสิตหอพักเก่า ใช้เวลาตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2529 จนถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2529 ได้รับแบบสำรวจคืน 222 ฉบับ เป็นแบบสำรวจที่สมบูรณ์ 217 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 72.09 ของแบบสำรวจที่ส่งไป

กลุ่มนิสิตหอพักปัจจุบัน

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาต และขอความร่วมมือในการแจกแบบสำรวจ เพื่อทำการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงอนุสาสทหอพักนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิง สำหรับนิสิตหอพัก ผู้วิจัยได้มีจดหมายส่วนตัว ขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจ ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับนิสิตบัณฑิตศึกษา ผู้ร่วมโครงการวิจัยหอพักอีกคนหนึ่ง

2. ผู้วิจัยได้ติดต่ออนุสาสทหอพักนิสิตชายและหญิง ขอคัดลอกรายชื่อ นิสิตหอพัก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในหอพัก ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2528 จากสำนักงานหอพักนิสิตชายและหญิง

3. รอบแรก ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจซึ่งได้แนบกระดาษกันหนังสือ (กึ่งตัวอย่างในภาคผนวก ง) เพื่อแสดงการขอบคุณในความร่วมมือครั้งนี้ ไปแจกด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2529 โดยที่ในคืนวันนั้นทางหอพักนิสิตหญิงได้จัดให้มีการประชุมหัวปีกทั้งหมดจำนวน 22 คน และอนุสาสทหอพักได้อนุญาตให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสชี้แจงถึงความสำคัญและประโยชน์ของงานวิจัยที่นิสิตหอพัก และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะได้รับจากงานวิจัยนี้ และได้ขอความร่วมมือจากหัวปีกด้วยตนเอง การแจกแบบสำรวจให้กับนิสิตหญิงตามห้องพักทุกห้องได้รับความช่วยเหลือจากหัวปีกของแต่ละชั้นของอาคาร ซึ่งมีชั้นละ 2 คน ช่วยแจกหลังจากเลิกประชุมในคืนนั้นเลย ส่วนหอพักนิสิตชาย ผู้วิจัยไม่สามารถขึ้นไปบนอาคารได้ จึงติดต่อนิสิตหอพักชาย หอละ 2 คน ให้ช่วยแจกแบบสำรวจ และเก็บแบบสำรวจคืนเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2529 จำนวน 428 ฉบับ

4. รอบที่สอง ผู้วิจัยได้ไปขอคัดลอกที่อยู่ของนิสิตหอพักที่ยังไม่ได้ส่งแบบสำรวจคืนประมาณ 300 คน จากสำนักงานหอพักนิสิตชายและหญิง จากนั้นได้ส่งแบบสำรวจไปให้นิสิตที่บ้านโดยส่งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2529

5. รอบที่สาม ผู้วิจัยได้คัดลอกรายชื่อ นิสิตหอพักที่ยังไม่ส่งแบบสำรวจคืน ซึ่งเรียนภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2528 จำนวน 128 คน แล้วนำแบบสำรวจพร้อมทั้งแบบจดหมายส่วนตัวไปแจกให้นิสิตที่หอพักด้วยตนเอง

6. รอบที่สี่ วันที่ 10 เมษายน 2529 ผู้วิจัยได้เขียนจดหมายเป็นไปรษณีย์-บัตรไปทวงแบบสำรวจคืนจากนิสิตหอพักที่ผู้วิจัยส่งแบบสำรวจไปให้ทางไปรษณีย์ จำนวน 220 ฉบับ (ตามข้อ 4)

7. รอบที่ห้า ผู้วิจัยได้คัดลอกรายชื่อนิสิตหอพักที่เรียนคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ทั้งชาย และหญิงที่ยังไม่ส่งแบบสำรวจคืน จำนวน 29 คน จากหน่วยประสานการณ-วิชาชีพคณะครุศาสตร์ และให้นำแบบสำรวจไปแจกให้กับนิสิตกลุ่มนี้ในวันที่ 12 พฤษภาคม 2529 ซึ่งเป็นวันที่นิสิตมาประชุมเพื่อปฐมนิเทศเตรียมออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

8. รอบที่หก ผู้วิจัยได้แจกแบบสำรวจให้กับกลุ่มนิสิตหอพักที่ยังไม่ตอบแบบสำรวจคืนจำนวน 380 คน เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2529 และได้รับแบบสำรวจคืนจำนวน 142 ฉบับ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2529

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนิสิตหอพักปัจจุบัน ใช้เวลาตั้งแต่วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2529 จนถึงวันที่ 15 มิถุนายน 2529 ซึ่งจากแบบสำรวจที่ส่งไปทั้งหมด 1,100 ฉบับ ได้รับกลับคืน 934 ฉบับ เป็นแบบสำรวจที่สมบูรณ์ 893 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.18 ของแบบสำรวจที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้หน่วยในการวิเคราะห์คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน โดยวิเคราะห์แยกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อศึกษาปัญหาของหอพักนิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม การวิเคราะห์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องจากคำตอบในแบบสำรวจ ส่วนที่เป็นปลายเปิดและเติมความ สำหรับข้อมูลในส่วนอื่นวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (Statistical Package for the Social Science^X) ซึ่งดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ตัวแปรด้านสถานภาพส่วนบุคคล แจกแจงในรูปความถี่และ
การร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นความถี่เห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และประสิทธิภาพของการจัดหอพักนิสิต โดยใช้ค่าสถิติบรรยาย คือ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจาย

3. วิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 และ 3 ของแบบสำรวจโดยนำมาหาค่าระดับความเป็นปัญหาโดยใช้สูตร

$$P = \sum_{j=1}^n C_j |S_j - Pe_j| / n$$

(สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ 2523 : 119)

เมื่อ P = ระดับความเป็นปัญหาของข้อความใดข้อความหนึ่ง

C_j = ปริมาณหรือระดับความรู้สึกที่ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องราวในข้อความนั้น ตามการรับรู้ของคนที่ j

S_j = ผลการประเมินสภาพที่ควรจะเป็นของข้อความนั้นของคนที่ j

Pe_j = ผลการประเมินสภาพปัจจุบันหรือสภาพจริงของข้อความนั้นของคนที่ j

n จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนปัญหาของหอพักนิสิตในแต่ละข้อกระทง โดยแยกวิเคราะห์ตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

5. ระดับคะแนนที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินระดับความมากน้อยของปัญหาของหอพักนิสิตได้มาจากการกำหนดช่วงคะแนนระดับความสำคัญของตัวประกอบที่เกี่ยวข้อง หรือส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการจัดหอพัก เป็น 5 ช่วง แล้วนำคะแนนจุดปลายของแต่ละช่วงถ่วงน้ำหนัก ค่ายค่ากลางของผลต่างของคะแนนด้านสภาพที่ควรจะเป็น กับคะแนนด้านสภาพจริงของการจัดหอพัก ซึ่งมีค่ากลางเท่ากับ 2.5 ทำให้ได้เกณฑ์ตัดสินระดับความมากน้อยของปัญหา เป็น 5 ระดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก. กำหนดช่วงของคะแนนระดับความสำคัญของตัวประกอบที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดหอพัก (C_j)

คะแนนระดับความสำคัญของตัวประกอบที่เกี่ยวข้องหรือส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดหอพัก (c_j) มี 8 ระดับ คือ คะแนนระดับ 7 (มากที่สุด) ระดับ 6 (มาก) ระดับ 5 (ค่อนข้างมาก) ระดับ 4 (ปานกลาง) ระดับ 3 (ค่อนข้างน้อย) ระดับ 2 (น้อย) ระดับ 1 (น้อยที่สุด) และระดับ 0 (ไม่สำคัญเลย) ซึ่งคะแนนระดับ 4 เป็นความสำคัญระดับปานกลาง ดังนั้นการกำหนดช่วงคะแนนระดับความสำคัญของตัวประกอบจึงเอาคะแนนระดับ 4 เป็นหลัก โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

$5.5 < c_j$	ระดับ มาก
$4.5 < c_j \leq 5.5$	ระดับ ค่อนข้างมาก
$3.5 < c_j \leq 4.5$	ระดับ ปานกลาง
$2.5 < c_j \leq 3.5$	ระดับ ค่อนข้างน้อย
$c_j \leq 2.5$	ระดับ น้อย

ข. ค่าความคางกลางของผลต่างของคะแนนด้านสภาพที่ควรจะเป็นกับคะแนนด้านสภาพจริง $|s_j - Pe_j|$

ระดับคะแนนด้านสภาพจริง (Pe_j) มี 6 ระดับ คือ 6 5 4 3 2 1
 ระดับคะแนนด้านสภาพที่ควรจะเป็น (s_j) มี 6 ระดับ คือ 6 5 4 3 2 1
 ดังนั้นค่าที่เป็นไปได้ของ $|s_j - Pe_j|$ คือ 0 1 2 3 4 5 ซึ่งค่ากลางคือ 2.5

ค. นำคะแนนจุดปลายของแต่ละช่วงของคะแนนระดับความสำคัญของตัวประกอบ (c_j) ในข้อ ก. ถ่วงน้ำหนักด้วยค่ากลางของคะแนนผลต่างของคะแนนด้านสภาพที่ควรจะเป็นกับคะแนนด้านสภาพจริงในข้อ ข ซึ่งจะทำให้ได้เกณฑ์ตัดสินระดับความมากน้อยของปัญหาของหอพักดังนี้

ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X})	ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X})	ระดับความเป็นปัญหา
$5.5 (2.5) < \bar{X}$	หรือ $13.75 < \bar{X}$	มาก
$4.5 (2.5) < \bar{X} \leq 5.5 (2.5)$	หรือ $11.25 < \bar{X} \leq 13.75$	ค่อนข้างมาก
$3.5 (2.5) < \bar{X} \leq 4.5 (2.5)$	หรือ $8.75 < \bar{X} \leq 11.25$	ปานกลาง
$2.5 (2.5) < \bar{X} \leq 3.5 (2.5)$	หรือ $6.25 < \bar{X} \leq 8.75$	ค่อนข้างน้อย
$\bar{X} \leq 2.5 (2.5)$	หรือ $\bar{X} \leq 6.25$	น้อย

ดังนั้นเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินระดับความมากน้อยของปัญหาจะมีความหมาย

ดังนี้

ค่ามัธยิมเลขคณิตมากกว่า 13.75	ถือว่า	กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก
ค่ามัธยิมเลขคณิตมากกว่า 11.25 ถึง 13.75	ถือว่า	กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก
ค่ามัธยิมเลขคณิตมากกว่า 8.75 ถึง 11.25	ถือว่า	กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง
ค่ามัธยิมเลขคณิตมากกว่า 6.25 ถึง 8.75	ถือว่า	กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย
ค่ามัธยิมเลขคณิตตั้งแต่ 0 ถึง 6.25	ถือว่า	กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย

6. เปรียบเทียบการรับรู้ปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของกลุ่มผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่า และนิสิตหอพักปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ซึ่งการทดสอบแยกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการบริหาร อาคารสถานที่ บริการและสวัสดิการ กิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิตในหอพัก และถ้าพบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

7. เปรียบเทียบการรับรู้ปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของกลุ่มนิสิตหอพักปัจจุบันเพศชายและเพศหญิง โดยการทดสอบค่า t การทดสอบแยกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการบริหาร อาคารสถานที่ บริการและสวัสดิการ กิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับนิสิตในหอพัก

8. ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบเท่ากับ .05